

1997-98 «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω» του Ντάριο Φο.

Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω!

Το γνωστό θεατρικό έργο του Ντάριο Φο, απόρροια των κινημάτων διαμαρτυρίας της δεκαετίας του '70. Είναι μια κωμωδία με γρήγορους ρυθμούς που ασχολείται με τις αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων, την οικονομική κρίση και την επανάσταση των απλών ανθρώπων: "Ακριβαίνετε να πράγματα; Δεν πληρώνουμε, τα παίρνουμε."

Οι γυναίκες στο Μιλάνο αποφασίζουν να μην πληρώνουν τις αυξημένες τιμές των προϊόντων εξακολουθώντας να αγοράζουν σύμφωνα με τις παλιές τιμές. Επεμβαίνει η αστυνομία και η ιστορία εξελίσσεται σε χάος. Οι γυναίκες αρνούνται εντελώς να πληρώσουν και αρπάζουν πακέτα με τρόφιμα, κονσέρβες κι ό,τι άλλο βρίσκουν. Άλλες πάλι φτάνουν σε σημείο να τα κρύβουν κάτω από το φόρεμά τους παριστάνοντας τις έγκυες. Αρχίζει ένας κύκλος απίθανων παρεξηγήσεων και ιλαροτραγικών επεισοδίων με αποτέλεσμα να ξεσηκωθούν και οι άντρες στο Μιλάνο ζητώντας χαμηλότερες τιμές. Και τελικά το πετυχαίνουν.

Η παράσταση θεωρήθηκε τόσο πολύ επικίνδυνη, που οι επιχειρηματίες πήγαν τον Φο στο δικαστήριο, με την κατηγορία ότι ξεσήκωνε τον κόσμο και τον παρότρυνε να κλέβει. Στο δικαστήριο παρουσιάστηκε με τη γυναίκα του Φράνκα και υποστήριξε ότι δεν έκανε τίποτα, πέρα από το να κηρύττει την ατομική αντίδραση, το να κάνει κάτι ο καθένας στο χώρο του...

Ο Συγγραφέας

Ο **Ντάριο Φο** είναι **Ιταλός** θεατρικός συγγραφέας, ευθυμογράφος, ηθοποιός, θεατρικός σκηνοθέτης και συνθέτης, που χρησιμοποιεί τεχνικές της **κομέντια ντελ άρτε**. Γεννήθηκε στο **Λεγκιούνο-Σαντζιάνο**, στις **24 Μάρτη 1926**, στην επαρχία **Βαρέζε**, κοντά στην ανατολική πλευρά της λίμνης **Λάγκο Ματζιόρε**

Το **1981** πήρε **Βραβείο Σόννινγκ** απ' το **Πανεπιστήμιο Κοπεγχάγης**, το **1985** το **Βραβείο Premio Eduardo**, το **1986** το **Βραβείο Όμπι** στη **Νέα Υόρκη** και το **1987** το **Βραβείο Agro Dolce**. Στις **9 Οκτώβρη 1997** τού απενεμήθη το **Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας**. Στις

17 Ιουλίου 1995, έπαθεν εγκεφαλικό επεισόδιο, έχασε σχεδόν όλη την όρασή του. Ανένηψε σ' ένα χρόνο. Η **Ράμε** τον αντικατέστησε στις παραγωγές για κάμποσο διάστημα.

Το Φενταγίν (1971) ήταν ένα θεατρικό έργο για την ασταθή κατάσταση στα παλαιστινιακά εδάφη και **οι ηθοποιοί αποτελούνταν από πραγματικά στελέχη της PLO**.

Από το 1971 ως το 1985, η θεατρική ομάδα δώρισε μέρος των εισπράξεών της για την υποστήριξη απεργιών του ιταλικών συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Όταν ο Φο άσκησε κριτική στην αστυνομία σε ένα από τα έργα του (στο Μιλάνο το 1973), ακολούθησαν αστυνομικές επιδρομές και η λογοκρισία αυξήθηκε. Την ίδια χρονιά, μια νεοφασιστική ομάδα απήγαγε τη Φράνκα Ράμε, βασανίζοντάς την και **βιάζοντας** την. Η Ράμε επέστρεψε στη σκηνή μετά από δύο μήνες με νέους αντιφασιστικούς μονολόγους.

Στα έργα του έχει ασκήσει κριτική, μεταξύ των άλλων, στη πολιτική της **Καθολικής Εκκλησίας** για τις αμβλώσεις, τις πολιτικές δολοφονίες, το οργανωμένο έγκλημα, τη πολιτική διαφθορά και το **Μεσανατολικό**. Τα έργα του συχνά βασίζονται στον αυτοσχεδιασμό στο ύφος της **commedia dell' arte**. Έχουνε μεταφραστεί σε **30** γλώσσες.

Εργογραφία

- Δάχτυλο στο μάτι (*Il dito nell'occhio*, 1953)
- Οι Αρχάγγελοι δεν Παίζουν Φλίπερ (*Gli arcangeli non giocano a flipper*, 1959)
- Είχε δυο Πιστόλια (με Άσπρα και Μαύρα Μάτια) (*Aveva due pistole dagli occhi bianchi e neri*, 1960)
- Αυτός που Κλέβει ένα Πόδι Έχει Τύχη στην Αγάπη (*Chi ruba un piede è fortunato in amore*, 1961)
- Μίστερ Μπούφο (*Mistero Buffo*, 1969)
- Ο Εργάτης Ξέρει 300 Λέξεις το Αφεντικό 1000, Γι' αυτό Είναι Αφεντικό (*L'operaio conosce 300 parole il padrone 1000 per questo lui è il padrone*, 1969)
- Ο Τυχαίος Θάνατος ενός Αναρχικού (*Morte accidentale di un anarchico*, 1970)
- Φενταγίν (*Fedayin*, 1971)
- Δεν Πληρώνω! Δεν Πληρώνω! (*Non si paga, non si paga!*, 1974)
- Η Μαριχουάνα της Μαμάς Είναι πιο Γλυκιά (*La marijuana della mamma è la piu bella*, 1976)
- Όλο Σπίτι, Κρεβάτι κι Εκκλησία (*Tutti casa letto e chiesa*, 1977)
- Η Ιστορία μιας Τίγρης κι Άλλες Ιστορίες (*Storia della tigre et altre storie*, 1978)
- Η Όπερα του Ζητιάνου, (*L'opera dello sghignazzo*, 1981)
- Μια Μάνα (*Una madre*, 1982)
- Το Ανοιχτό Ζευγάρι (*Corpio aperta*, 1983)
- Ελισάβετ: Γυναίκα Κατά Λάθος (*Quasi per caso una donna: Elisabetta*, 1984)
- Το Ημερολόγιο της Εύας (*Diario di Eva*, 1984)
- Ένας Ήταν Γυμνός κι ο Άλλος Φόραγε Φράκο (*L'uomo nudo e l'uomo in frak*, 1985)
- Ο Πάπας και η Μάγισσα (*Il papa e la strega*, 1989)
- Ο Ανώμαλος Δικέφαλος (*L'anomalo Bicefalo*, 2003)

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ- ΔΙΑΝΟΜΗ

- Λουίτζι : Σταμάτης Σερέπας
- Τζοβάνι : Γιώργος Βλάχος
- Αντωνία : Δήμητρα Παγώνα
- Μαργαρίτα : Χριστίνα Σκλημπούνη
- Αστυνόμος -Καραμπινιέρος : Κατερίνα Καραγιαννάκη
- Νεκροθάφτης- Γέρος : Δημήτρης Απατσιδης
- Χωροφύλακας : Σταύρος Αλμπάνης

Θεατρική Διδασκαλία - Σκηνοθεσία: Γιώργος Μάνος –Γιάννης Σιδέρης
Φωτισμοί : Γιάννης Σιδέρης

Φωτογραφίες από πρόβες

(δυστυχώς οι φωτογραφίες της παράστασης χάθηκαν)

Από παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων

Από παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων